

[Lysholt Hansen.]

fungere — det skal vedtages inden årets udgang, og så skal det altså genfremsættes i oktober, som det er førstegangs fremsat i juni — at vi må regne med, at alle de mange ændringsforslag, der skal komme, må komme ved anden behandling, hvis der skal være mulighed for at give det en hæderlig behandling i folketinget.

Når der er stemt om disse ændringsforslag, skal, så vidt jeg kan se — og jeg vil gerne spørge ministeren om, hvorvidt det ikke er rigtigt — finanslovsforslaget, som det er, når ændringsforslagene er sat igennem, genoptrykkes, og det er en stor proces. Jeg vil derfor spørge finansministeren, om han er klar til at gøre denne optrykning mellem anden og tredje behandling på edb fra 1978, hvor forslaget skal træde i kraft, for ellers kan det efter min mening meget, meget vanskeligt lade sig gøre.

Jeg vil også gerne have lov at føje til, at efter min mening må vi underkaste os en betydelig selvjustits herinde, hvis vi skal køre med det her, nemlig således at ikke alene regeringen kommer med sine ændringsforslag ved anden behandling, hvor den nu kommer med dem ved tredje behandling, men også således at mindretallene kommer med dem ved anden behandling. Vi vil komme i en helt uholdbar situation, når vi er færdige med andenbehandlingen i slutningen af november måned og der kun er små 14 dage til tredje behandling, hvis oppositionspartierne og måske også regeringen kommer med et hav af ændringsforslag mellem anden og tredje behandling. Jeg kan godt sige, at så kommer vi frem i tiden til at holde juleaften herinde og måske juledag med, men det kan jo også blive ret så hyggeligt.

Der er altså en hel række praktiske ting, som vi nok her meget nøje skal overveje, men for mig er de positive ting i det langt, langt de vigtigste, og derfor vil jeg meget gerne anbefale forslaget. Men jeg må som sagt gøre opmærksom på, at der er ganske betydelige problemer ved det, hvis ikke man kan gennemføre det over edb, så det håber jeg man kan.

Jeg skal nøjes med disse bemærkninger og sige, at jeg mener, det bliver nødvendigt, at vi får en meget grundig behandling og en meget nær drøftelse, både mellem partierne

og med ministeren, om, hvordan vi rent praktisk får en tidstermin lagt, som kan holde, som vi kan være tjent med, og om det er muligt at få indført det, jeg vil kalde en form for selvjustits, hvad enten det nu skal ske over vores forretningsorden herinde, eller hvordan det skal klares, så vi kan sikre en lige så hæderlig og fornuftig behandling af det vigtigste forslag i folketinget, nemlig finanslovsforslaget, som det hidtil har fået. Det håber jeg vi når til enighed om.

Holger Hansen (V):

Også jeg kan på mit partis vegne anbefale forslaget. Vi mener, som hr. Lysholt Hansen gav udtryk for det for et øjeblik siden, at der er væsentlige fordele ved en flytning af statens finansår, som det er foreslået, men er naturligvis, som formentlig alle andre, indstillet på, at vi meget grundigt skal overveje de praktiske hensyn, der er at tage.

Jeg har lagt mærke til, at ministeren i bemærkningerne giver udtryk for at være af den opfattelse, at vi bør gøre det sådan, at finanslovsforslaget fremsættes i juni måned. Ministeren vurderer frem og tilbage fordele og ulemper, og det bliver vi selvfølgelig også nødt til at gøre meget grundigt ved udvalgsbehandlingen i finansudvalget. Der er jo meget, der taler for en tidlig fremsættelse. Der er naturligvis hensynet til folketinget, og det må vi jo give en meget høj prioritet. Men der er også noget, der taler imod, nemlig dette at man flytter den egentlige vurdering af alle tal, af alle prognoser, af alle skøn, 2½ måned længere frem. I virkeligheden vil tidsterminen den 1. juni jo betyde, at de politiske afgørelser omkring finansloven vil komme til at være færdige omkring den 10. maj. Det er mere end et halvt år før, ja, det er 7½, eller måske næsten 8 måneder, før finansloven træder i kraft, og det betyder, som hr. Lysholt Hansen jo også har redegjort for, at vi må imødesee en masse ændringsforslag.

Vi har ikke i venstre lagt os fast på terminen. Jeg har blot villet gøre opmærksom på, at der altså er både fordele og ulemper, og så må vi prøve at veje dem mod hinanden under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil godt knytte én bemærkning til om antallet af ændringsforslag og knytte denne til hr. Lysholt Hansens bemærkninger om